

Už koně mě vítaj a oči maj hnědý a na pozdrav z ruky by chtěli mi žrát... Zrovna tahle písnička 11. dubna 2015 v Kalku nezazněla, na tu jsem si jenom při příjezdu vzpomněl. Ale jinak tam zaznělo muziky tolik, že vraty Klubu U Drexlerů jako kaše z pohádkového hrníčku koňskou ohradu pod ním důkladně zaplavovala. A nebyla první! V týdnu před Krušnohorským oblastním kolem Porty ji důkladně smáčela voda dešťů a sněhu, jehož hojné zbytky jsme v lesích a lukách při silnici cestou od Jirkova nahoru viděli. Proto byla tato louka, na níž oblastní kolo probíhalo loni, podmočená natolik, že se na ní hrát nedalo a koně - první živáčkové, které jsme v Kalku viděli, se nemuseli kvůli Portě stěhovat do jiné ohrady. Její výběrový koncert probíhal letos v sále klubu manželů Drexlerových. V tom malém sálku se sešli sami hudbymilovní lidé a tak není divu, že od začátku panovala kamarádská atmosféra. A do ní, umocněné vynikajícími pochoutkami z domácí zabijačky, které nabízela kuchyně klubu, se krátce po 13. hodině

rozezněly úvodní písničky **Stráníků & Mirka Ošance**. Ten byl zároveň originálním a vtipným moderátorem, jako obvykle velícím celé akci až do vyhlášení výsledků, zatímco Verunka Stráníková, potom co jmenované trio dohrálo svůj příjemný úvodní set, usedla v porotě a hlavní pořadatel Luboš se věnoval inspicí. Na scénu postupně vyslal patnáct soutěžních formací a v závěru hostující skupinu Isara, jejíž kapelník David Šelíz Šelembek byl dalším porotcem. Zbývajícím triem v pětičlenné porotě byli předseda Tomáš Berka - Corpus Delicti, hudební pedagog atd., a členové Jarda Popelka - fenomenální kytarista, kdysi spoluhráč Stráníků, kapelník zaniklých Pěti oříšků pro Popelku atd., a publicisticko-moderátorská legenda portovní scény Honza Dobiáš. A kdo soutěžil a jaký byl?

Obecně největší nadšení vyvolalo trio

Naopak

z Dobříše a České Lípy. Jejich příjemná tramp-folková tvorba, krásné vokály, na Portě i jinde již mnohokrát oceněná kytara Petry Zajíčkové a další soutěžní úspěchy kapely, to jsou věci obecně známé. Zajímavostí tohoto vystoupení bylo, že upozadilo Petřiny písničky a bylo postaveno výhradně na tvorbě Martina Klekího Podešvy, muzikanta s dvacetiletou, stále aktivní praxí na rockové scéně. Potom, co bylo vyhlášeno vítězství Naopaku a jeho postup na hlavní scénu v Řevnicích, slyšel jsem Klekího radostně a hodně překvapeně blekotat: „No, to mě v životě nenapadlo, že já, starej rocker, bych mohl vyhrát Portu a mít z toho radost...“ * Další u poroty úspěšnou kapelou byl mostecký folkový

Vítr ve vlasech

, postoupil s písni svého kapelníka Milana Pilaře

Vzkaz v láhvi

do autorské soutěže v Ústí nad Labem. A přesto, že kapela neměla zrovna dobrý den, jak se vyjádřil kdosi z jejích fanoušků, získala od poroty i bramborovou medaili za 4. místo v interpretační soutěži. * Svůj standardně dobrý výkon a již dlouhá léta neměnný styl převedlo pražské dámské trio

Ajeto

. * Příjemnou novinkou byla pro mne skupina

Druhá koleť

z Hrobu, která mne v prvním momentě upoutala zhudebněnými verši Jaroslava Seiferta, ale nakonec se mi víc líbily písně, které jsou i po textařské stránce dílem kapelníka Jakuba Rysky. Působí kompaktněji.

Nejpočetnější mezi startujícími byli písničkáři, osm mužů a jedna žena, která nad nimi po zásluze zvítězila! Absolventka kytary u prof. Tesaře **Klára Vytisková** z Prahy překvapivě zahájila svůj set písní, ve které se doprovázela na klavír a stejně svůj blok uzavírala. Dvě písně mezi klavírními, s kytarovým doprovodem, působily instrumentálně lépe. Možná i proto, že

místní nástroj s účinkováním na Portě nepočítal a nebyl na to naladěný, čímž se nechala porota rozladit a poslala Kláru do Ústí, do autorské soutěže s písní

Klavíristka

a z 2. místa v interpretační soutěži na semifinálovou scénu do Řevnic. *

Hynek Kočí

z Plzně vybral ze své tvorby velmi silné písně. Když porota spočítala bodíky za toto, za výrazný, dobře zpívající hlas a dobře hranou, leč, žel, svévolně se rozladující kytaru, vyšlo jí pro něj 5.

místo v celkovém pořadí, tj. druhé mezi písničkáři (včetně žen). Zaslouženě! * Kousek za Hynkem pro mne zůstal chlapík vystupující na památku své bývalé kapely pod jménem

DUŠAN je tu JAKODOMA

. Poprvé jsem ho viděl loni, právě na Portě v Kalku, a zaujal mne především humornými písněmi. Po roce, kdy jsem ho vídal i v Notování, musím konstatovat, že stejně dobrou, ne-li lepší je pro něj poloha vážná. Je to teprve málo přes rok, co se Dušan po víceleté odmlce vrátil na scénu a potřebuje se na ní rozkoukat. A až se mu to pořádně povede, budeme koukat my! * Z Teplic dorazil

Vláďa Klečka

, který mě po loňském nezajímavém vystoupení mile překvapil sadou čtyř pseudofolklórních písní. Vláďa je, žel, velmi průměrným kytaristou a ani jeho hlas nepředvedl celkem nic zajímavého. * Autorsky i interpretačně vyzrálou osobností, které lze formálně asi jen málo vyčíst, je písničkářský nestor mezi soutěžícími,

Jiří Cholínský

. Přesto mě nepřekvapilo, že jeho písničky, co do zájmu, posluchače rozdělily, ani to, že v porotě většinu nezískal. Jiřího „židličkovému“ stylu dlouhá budoucnost už asi nepatří... * Dalšími soutěžícími písničkáři byli

Martin Bažant

z Mostu, chomutovský

Gangster Vávra

a

Karel Malcovský

z Jirkova, z nichž poslední mě zaujal v negativním smyslu klišovitými texty s místy převrácenými přízvuky a v pozitivním smyslu solidně hranou kytarou. * Jako pozitivum Karlovi připočítávám, že po mnohaleté odmlce vylákal na scénu svého o necelou generaci staršího strýce

Karla Galliho Končíra

z Chomutova, skladatele a kytaristu stejně zdatného a textaře o třídu lepšího, i když taky ne zcela dokonalého. Galli se zúčastnil jako sólový písničkář a také, spolu se synovcem, jako člen tria

3k+M

, které tu lze považovat za duo, protože stejně jako loni, nastoupili na scénu bez basisty. Repertoáru, na kterém se podílejí rovným dílem, sluší jejich k sobě příbuzensky sladěné hlasy. * Setkání s

Duem My Tři

plzeňských manželů Marty a Petra Soukupových je mi vždycky milé. Jejich pohodové písničky uchu lahodí, Petr je dobrý kytarista, solidní je i Martina kytara a zpívá jim to spolu hezky. Tady bych asi končil, kdybych v porotcovských poznámkách Toma Berky nezahlédl poznámku: „Marta zpívá božsky“, jejímuž publikování nedokážu odolat. Škoda, že ze 3. místa, které získali,

se nikam nepostupuje.

Klobouk dolů přede všemi, kteří dočetli až sem, ale fakt nemůžu za to, že těch soutěžících bylo tolik. Ale je fajn, že byli, ne? Po přestávce pro poradu poroty došlo na vystoupení hosta programu, skupiny

Isara

, od prvních

Čtyř pencí

až po přídávkovou

Vdovu

skvělé, diváky oslavované a jedinečné. Jedinečné hlavně pro mistra zvuku Karla Toupala, jenž se svojí ženou Helenkou zajistil všem vystupujícím kvalitu zvuku tak vysokou, jaká mnohde nebývá. Ten při stáčení kabelů po programu nevěřícně kroutil hlavou a spokojeně předl: „Už mi muzikanti řekli ledacos, ale to, že by mě ze scény jako svýho člena představili, to udělala jenom Isara. To je krásný, taková kapela..." a dobře mu tak, zasloužil si to!

Commedia finita, ale domů, nebo do postele se nikomu ještě nechce. Nastává jam session. Hřmí moře kytar a dalších nástrojů, na piáno válí Dušan Bitala (to je ten Jakodoma), mnohohlasý zpěv střídá sólový, pohoda, paráda, Porta, pivíčko, písničky a domácí zabijačka. Dobře jsi to sfouknul, Luboši Stráníku, a to, co jste pro ten krásný den udělali vy, Terezko a Vašku Drexlerovi, je k nezaplacení, díky vám! A také díky porotě. Odvedla skvělou práci. Nevšiml jsem si, že by proti jejímu výroku někdo protestoval a spokojen jsem byl i já, protože její názor se překrýval s mým.

